

Dosar nr. (...)

ROMÂNIA
(...)
SECȚIA II CIVILĂ-CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Ședința publică din 17 Octombrie 2024

Instanță constituită din:

Președinte (...)

Grefier (...)

ÎN C H E I E R E

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii (...) și pe pârâta (...), având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citarea este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care arată că reclamantii au depus la dosar cerere de sesizare a I.C.C.J., iar pârâta a depus un punct de vedere cu privire la această cerere, după care:

Instanța reține cauza în pronunțare cu privire la cererea de sesizare a I.C.C.J. în vederea pronunțării unei H.P. și cu privire la suspendarea cauzei.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 01.11.2024, prin punerea soluției la dispoziție prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de la 17 Octombrie 2024.

Președinte,
(...)

Grefier,
(...)

Dosar nr. (...)

R O M Â N I A
(...)
SECȚIA II CIVILĂ-CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Ședința publică din 01 Noiembrie 2024

Completul constituit din:

Președinte (...)

Grefier (...)

ÎNCHEIERE

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii (...) și pe pârâta (...), având ca obiect obligația de a face.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică de la 17.10.2024 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când instanța a amânat pronunțarea pentru astăzi, 01.11.2024, când:

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului (...) sub nr. (...), reclamantii (...) și alții, prin împuternicit (...), au solicitat, în contradictoriu cu pârâta (...):

1. În principal, acordarea compensării în bani a muncii prestate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru și care nu a fost compensat cu timp liber, pentru ultimii trei ani de la data introducerii acțiunii, actualizată cu indicii de inflație până la data plății efective; pentru reclamanta (...), s-a solicitat acordarea acestor drepturi trei ani în urmă de la data introducerii acțiunii până la data transferului.

În subsidiar, au solicitat acordarea timpului liber compensator pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, pe ultimii trei ani, de la data introducerii acțiunii, actualizată cu indicii de inflație;

2. Obligarea pârâtelui la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, au arătat reclamantii că sunt încadrați funcționari publici, polițiști locali salariați de pârât și au prestat muncă în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, fără acordarea unui timp liber corespunzător.

În drept, au apreciat că sunt incidente următoarele dispoziții legale:

Legea nr. 153/2017 - Legea cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice:

Art. 21 -Sporul pentru munca suplimentară

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi

plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.(...)

Codul Muncii

Art. 137. - (1) **Repausul săptămânal se acordă în două zile consecutive, de regulă sâmbăta și duminica.**

(2) În cazul în care repausul în zilele de sâmbătă și duminică ar prejudicia interesul public sau desfășurarea normală a activității, **repausul săptămânal poate fi acordat și în alte zile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern.**

(3) **În situația prevăzută la alin. (2) salariații vor beneficia de un spor la salariu stabilit prin contractul colectiv de muncă sau, după caz, prin contractul individual de muncă.**

Analizând aceste prevederi, reclamantii au apreciat că legiuitorul face distincție între repausul săptămânal și zilele libere, astfel că, în situația muncii sâmbăta și duminica, nu folosește sintagma „compensării cu timp liber corespunzător, ci de „**repaus săptămânal**”. Acordarea repausului săptămânal în alte zile ale săptămânii nu înlătură obligația acordării compensației, în bani sau timp liber corespunzător, potrivit reclamanților. Altfel spus, munca prestată în perioada repausului săptămânal (sâmbăta sau duminica) trebuie compensată cu repaus săptămânal (în zilele lucrătoare de luni până vineri) și cu un spor.

Codul Muncii

Art. 139.-(1) **Zilele de sărbătoare legală în care nu se lucrează sunt:**

1) **Zilele de sărbătoare legală în care nu se lucrează sunt:**

-1 și 2 ianuarie;

-24 ianuarie-Ziua Unirii Principatelor Române;

-Vinerea Mare, ultima zi de vineri înaintea Pastelui;

-prima și a doua zi de Paști;

-1 mai;

-1 iunie;

-prima și a doua zi de Rusalii;

-Adormirea Maicii Domnului;

-30 noiembrie-Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi chemat ,Ocrotitorul României;

-1 decembrie;

-prima și a doua zi de Crăciun;

-două zile pentru fiecare dintre cele 3 sărbători religioase anuale, declarate astfel de cultele religioase legale, altele decât cele creștine, pentru persoanele aparținând acestora.

Art. 141 - Prevederile art. 139 nu se aplică în locurile de muncă în care activitatea nu poate fi întreruptă datorită caracterului procesului de producție sau specificului activității.

Art. 142-(1) Salariaților care lucrează în unitățile prevăzute la art. 140, precum și la locurile de muncă prevăzute la art. 141 li se asigură compensarea cu timp liber corespunzător în următoarele 30 de zile.

(2) În cazul în care, din motive justificate, nu se acordă zile libere, salariații beneficiază, pentru munca prestată în zilele de sărbătoare legală, de un spor la salariul de bază ce nu poate fi mai mic de 100% din salariul de bază corespunzător muncii prestate în programul normal de lucru.

Începând cu anul 2010, au arătat reclamantii că, prin acte normative successive, s-a prevăzut faptul că munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se va compensa numai cu timp liber corespunzător.

În acest sens, s-a făcut trimitere la următoarele acte normative:

OUG nr.90/2017

Art. 8.-Prin derogare de la prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017, în anul 2018, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

OUG nr.114/2018

Art. 35 alin. (1) - Prin derogare de la prevederile art. 21 alin (2)-(6) din Legea-cadru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2019-2021, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și de celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

Art. 53 alin. (3): "Prin excepție de la prevederile alin. (1), în perioada 2020-2021, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, polițiștii din penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația aferentă lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază convenit(ă)".

Cu privire la acest text de lege, au arătat că anumite categorii de funcționari publici, respectiv "personalul militar, polițiști, polițiștii din penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională" sunt exceptate de la obligația acordării compensării doar cu timp liber în cazul în care au desfășurat activitate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

Prin Decizia nr. 65 din 26.10.2020 referitoare la interpretarea și aplicarea prevederilor art. 8 și art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a guvernului nr. 90/2017 raportat la art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și art. IV alin. (1) și (6) din Legea nr. 79/2018, Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a precizat că: "În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 8 și art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 raportat la art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și art. IV alin. (1) și (6) din Legea nr. 79/2018, este permisă cumularea majorării de 75% din baza de calcul, acordată pentru activitatea desfășurată de funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, cu drepturile aferente muncii suplimentare prestate de aceiași funcționari peste programul normal de lucru, doar pentru

orele efectiv lucrate ce depășesc durata normală a timpului de lucru potrivit art. 112 din Codul muncii".

În aceste condiții, se creează o discriminare pentru polițiștii locali cu atribuții în domeniile ordinii și liniștii publice, precum și al circulației pe drumurile publice, care au desfășurat activitatea în echipă cu cei din cadrul Poliției Române sau au desfășurat aceleași activități ca și funcționarii publici cu statut special.

De asemenea, conform Directivei CEDO nr. 2000/JIC/78 privind crearea cadrului general în favoarea tratamentului egal privind ocuparea forței de muncă și condițiile de angajare, în vederea definirii și constatării discriminării directe, tratamentul diferențiat trebuie analizat prin prisma unor persoane aflate în situații doar compatibile, nu neapărat în situații similare.

Constituția României Art. 41 Munca și protecția socială a muncii

(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe față, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.

În interpretarea acestui text, au arătat că repausul săptămânal nu poate fi compensat, ci trebuie doar acordat, de regulă, sâmbăta sau duminica sau în alte zile din cursul săptămânii și că pentru munca prestată sâmbăta și/sau duminica se acordă o compensare, de regulă în bani sau, cu timp liber corespunzător.

Totodată, au învederat că, potrivit art. 137 alin. (2) din Codul muncii, „*repausul săptămânal poate fi acordat și în alte zile*”, aspect ce semnifică faptul că nu este identitate de termeni între acordare în alte zile cu compensarea, iar din analiza alin. (3) rezultă că sporul este o compensare care se adaugă la repausul acordat în alte zile.

Dacă se interpretează că o compensare în bani exclude și acordarea repausului săptămânal, au arătat că s-ar ajunge la situația în care cel ce muncește în week-end să fie remunerat cu o sumă mai mică decât munca prestată în zilele lucrătoare (respectiv 75%).

În concluzie, au apreciat că munca prestată în repausul săptămânal (sâmbăta sau duminica) trebuie recompensată cu repaus săptămânal (în zilele lucrătoare de luni până vineri) și cu o compensare cu timp liber corespunzător.

O interpretare diferită a legii și anume că acordarea repausului săptămânal în altă zi lucrătoare înseamnă chiar compensarea cu timp liber corespunzător, ar fi nefirească și contrară prevederilor legale.

În continuare, reclamantii au expus punctele de vedere ale unor instanțe, după cum urmează:

Tribunalul (...), dosar nr. (...), sentința civilă nr. (...) „dacăsalariatul și, implicit, politistul, lucrează sâmbăta și duminica în interiorul timpului normal de lucru, angajatorul trebuie să îi acorde repausul săptămânal în alte 2 zile ale săptămânii și să îi plătească un spor. Acordarea repausului săptămânal în alte 2 zile ale săptămânii nu reprezintăun beneficiu special acordat salariaților, ci este numai respectarea obligatiei de acordare a repausului săptămânal. Plata sporului reprezintăo reparație pentru faptul că salariatul si-a efectuat repausul în alte zile decât majoritatea salariatilor și a fost privat astfel de o parte a posibilităților de recreere oferite de perioada de sfârșit de săptămână (timp petrecut alături de membrii familiei, spectacole, etc.).

Tribunalul (...), dosar nr. (...), sentința civilă nr. (...), „dreptul la repausul săptămânal conferit de legiuitor nu presupune doar stabilirea numărului de zile libere ce se cuvin la un anumit număr de zile libere adică a proporției de 5:2 dintre ele),ci impune și condiția ca această proporție să se respecte în fiecare săptămână, dreptul nefiind unul „la repaus”, ci

unul la „repaus săptămânal”. (...) Mai exact, legea nu stabilește doar câte zile libere i se cuvin salariatului, ci și când i se cuvin.

Cu alte cuvinte, au subliniat că salariatul nu are doar dreptul la o zi liberă, ci la o zi liberă în cadrul zilelor de repaus stabilite general de angajator, adică în zilele de sâmbătă și duminică, ca regulă generală.

Este adevărat că din considerente de interes general (caracterul continuu al serviciului de poliție), dreptul de mai sus poate fi supus unei ingerințe, în sensul că angajatorul poate impune salariaților exercitarea dreptului de mai sus în alte condiții decât cele convenite inițial, dar fără ca prin aceasta să fie afectat însuși dreptul. Mai exact, angajatorul poate cere polițistului să se prezinte la serviciu într-o zi stabilită inițial ca fiind de repaus și să îl oblige pe acesta să își ia ziua liberă ce i se cuvenea într-o altă zi.

Este de necontestat că ingerința de mai sus este prevăzută de lege și este și justificată obiectiv.

Problema care se ridică este cea a proporționalității.

În acest sens, se observă că **pentru a compensa această ingerință în condițiile de exercitare a dreptului la repaus săptămânal, legiuitorul român a instituit o sancțiune pentru angajator constând în plata unui spor la salariu (...).**

Cu alte cuvinte, dacă salariatul și, implicit, și polițistul, lucrează sâmbăta și duminica în interiorul timpului normal de lucru, angajatorul trebuie să îi acorde repausul săptămânal în alte 2 zile ale săptămânii și să îi plătească un spor. Acordarea repausului săptămânal în alte 2 zile ale săptămânii nu reprezintă un beneficiu special acordat salariaților, ci este **numai** respectarea obligației de acordare a repausului săptămânal.

Plata sporului reprezintă o reparație pentru faptul că salariatul și-a efectuat repausul în alte zile decât majoritatea salariaților și, pe de o parte, a fost supus unei suprasolicitări, iar pe de altă parte, a fost privat astfel de unele din posibilitățile de recreere oferite de perioada de week-end (timp petrecut alături de membrii familiei, care în mod obișnuit își iau repausul în zilele de sâmbătă și duminică, posibilitatea de a participa la anumite evenimente culturale ce se organizează de regulă în week-end etc.). ”

-Tribunalul (...), dosar nr. (...), sentința civilă nr. (...): „(...) Astfel, având în vedere că pentru recuperarea capacității de muncă pârâta nu a beneficiat de ore libere plătite în perioada de 60 de zile imediat următoare prestării de ore suplimentare, iar o astfel de compensare nici nu ar mai fi posibilă la acest moment, instanța reține că drepturile salariale a căror restituire se solicită nu îndeplinesc condițiile pentru a fi considerate a constitui “sume nedatorate” în sensul art. 256 alin. 1 C. Muncii”.

Întrucât compensarea cu timp liber corespunzător a muncii prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, nu a fost și nu mai este posibil a se efectua, au solicitat compensarea acesteia în bani. O eventuală compensare cu timp liber a tuturor zilelor prestate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, ar conduce la un blocaj instituțional, în sensul că instituția nu ar mai avea efective pentru îndeplinirea misiunilor.

Pe de altă parte, compensarea în bani ar fi și în spiritul Constituției și Directivelor europene, prin raportare la compensarea în bani a muncii prestate de polițiști în aceleași condiții în care au muncit și reclamanții.

Potrivit art. 536 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrative, “Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe”.

Reclamanții au solicitat și ca instanța să sesizeze ÎCCJ cu lămurirea unei chestiuni de drept, în sensul de a stabili dacă compensarea muncii prestate sâmbăta și/sau duminica, în bani sau în timp liber, se adaugă la repausul acordat în alte zile lucrătoare sau dacă compensarea în bani sau cu timp liber exclude acordarea repausului săptămânal.

În drept, au invocat prevederile art. 194 și urm. C.pr.civ., Legea nr. 153/2017, Constituția României, art. 137 și urm. Codul muncii, OUG nr. 57/2019, OUG nr. 114/2018 și OUG nr. 90/2017.

În probațiune, au solicitat proba cu înscrisuri și cea cu expertiză tehnică.

În dovedire, au anexat Decizia nr. (...) a Curții de Apel (...), pronunțată în dosarul nr. (...).

La termenul din 1.02.2024, instanța a respins solicitarea reclamanților de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri pentru lămurirea unei chestiuni de drept, ca inadmisibilă.

Pârâta nu a depus **întâmpinare**, însă la data de 8.02.2024 a depus **precizări**, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, având în vedere că drepturile salariale ale reclamanților au fost calculate în conformitate cu dispozițiile legale.

Ulterior, ca urmare a intrării în vigoare a OUG 62/2024, instanța a dispus citarea părților cu mențiunea de a exprima un punct de vedere cu privire la necesitatea de a fi sesizată ÎCCJ cu privire la chestiunea de drept de care depinde soluționarea acestui litigiu.

Reclamanții au depus **precizări, prin care au arătat că solicită sesizarea instanței supreme** spre a lămuri dacă compensarea muncii prestate sâmbăta și/sau duminica, în bani sau timp liber, se adaugă la repausul acordat în alte zile lucrătoare sau dacă compensarea în bani sau cu timp liber, exclude acordarea repausului săptămânal.

În motivare, au reiterat, în esență, considerentele pe care le-au indicat și prin cererea introductivă.

La termenul din data de 17 octombrie 2024, instanța a pus în discuție solicitarea de a fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție cu rezolvarea de principiu a chestiunii de drept: *“Dacă compensarea muncii prestate sâmbăta și/sau duminica, în bani sau timp liber, se adaugă la repausul acordat în alte zile lucrătoare sau dacă compensarea în bani sau cu timp liber exclude acordarea repausului săptămânal în cazul unor angajați ai Poliției Locale, având în vedere dispozițiile art. 21 din Legea nr. 153/2017, art. 137, art. 139, art. 141 și art. 142 din Codul muncii, precum și cele ale art. 8 din OUG nr. 90/2017 și ale art. 35 alin. 1 și art. 53 alin. 3 din OUG nr. 114/2018?”*.

Analizând cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și cererea de suspendare a judecării cauzei, instanța reține următoarele:

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.”

De asemenea, conform art. 2 din OUG nr. 62/2024:

„(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând

că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective. Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

(2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.

(3) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept. (...)”.

Astfel, reținând că obiectul prezentei cauze în reprezintă stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, completul investit judecă în primă instanță acest litigiu, iar de modalitatea de interpretare a chestiunilor de drept menționate mai sus depinde în tot soluționarea pe fond a cauzei de față, constatând din verificările efectuate că asupra acestor chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu face obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare, Tribunalul reține ca admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, tribunalul reține că, spre deosebire de dispozițiile art. 519 C.pr.civ, OUG 62/2024 nu impune o astfel de condiție, completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice fiind obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță, lucru care nu s-a întâmplat în acest litigiu.

Pentru aceste considerente, tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept anterior menționată, urmând ca, în temeiul art. 520 alin. 2 C. pr. civ. să dispună suspendarea prezentei cauze, până la soluționarea sesizării.

Punctele de vedere al părților rezultă din motivele aduse prin cererea de chemare în judecată și în precizările depuse la solicitarea instanței.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept invocată este în sensul dispozițiile art. 21 din Legea nr. 153/2017, art. 137, art. 139, art. 141 și art. 142 din Codul muncii, precum și cele ale art. 8 din OUG nr. 90/2017 și ale art. 35 alin. 1 și art. 53 alin. 3 din OUG nr. 114/2018 trebuie interpretate în sensul că, în cazul unor angajați ai (...), compensarea muncii prestate sâmbăta și/sau duminica, în bani sau timp liber, se adaugă la repausul acordat în alte zile lucrătoare, pentru considerentele indicate de reclamant.

DISPUNE

În temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu rezolvarea de principiu a chestiunii de drept: *Dacă compensarea muncii prestate sâmbăta și/sau duminica, în bani sau timp liber, se adaugă la repausul acordat în alte zile lucrătoare sau dacă compensarea în bani sau cu timp liber exclude acordarea repausului săptămânal în cazul unor angajați ai Poliției Locale, având în vedere dispozițiile art. 21 din Legea nr. 153/2017, art. 137, art. 139, art. 141 și art. 142 din Codul muncii, precum și cele ale art. 8 din OUG nr. 90/2017 și ale art. 35 alin. 1 și art. 53 alin. 3 din OUG nr. 114/2018?*

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării. Stabilește termen administrativ de verificare la data de 20.01.2025.

Pronunțată astăzi, 1 noiembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, potrivit dispozițiilor art. 402 C.proc.civ..

Președinte,
(...)

Grefier,
(...)

Red./Tehnored.: (...)